638

USTAWA

z dnia 21 listopada 1996 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654 oraz z 1996 r. Nr 25, poz. 113 i Nr 87, poz. 395) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:
   a) w ust. 2 po wyrazach „art. 26" dodaje się wyrazy „i art. 26a",
   b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
   „4. Od osób samotnie wychowujących w roku podatkowym:
   1) dzieci małoletnie,
   2) dzieci, bez względu na ich wiek, na które, zgodnie z odrębnymi przepisami, pobierany był zasiłek pielęgnacyjny,
   3) dzieci do ukończenia 25 lat uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty lub w przepisach o szkolnictwie wyższym, jeżeli w roku podatkowym dzieci te nie uzyskały dochodów, z wyjątkiem dochodów zwolnionych (wolnych) od podatku dochodowego
   — podatek może być ustalony, na wniosek wyrażony w rocznym zeznaniu podatkowym, w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy dochodów; przepisy ust. 2, zdanie po średniku, i ust. 3 stosuje się odpowiednio.";
2) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „art. 26 ust. 1 pkt 6" zastępuje się wyrazami „art. 26 ust. 1 pkt 8";
3) w art. 11:
   a) w ust. 1 wyrazy „art. 14—19" zastępuje się wyrazami „art. 14—16, art. 17 pkt 6, art. 19",
   b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
   „2a. Przy ustalaniu wartości innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych przepisy art. 12 ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio.",
   c) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
   „Jeżeli podatnik nie korzysta z usług banku dewizowego, przychody przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych z dnia uzyskania przychodów, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.";
4) w art. 14:
   a) w ust. 2:
   — pkt 6 otrzymuje brzmienie:
   „6) wartość umorzonych lub przedawnionych zobowiązań, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 6, w tym z tytułu zaciągniętych kredytów (pożyczek), z wyjątkiem umorzonych

pożyczek z Funduszu Pracy i Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych,"

— w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń, obliczonych zgodnie z art. 12 ust. 2, 3 i 3a.",

b) w ust. 3 w pkt 3a skreśla się wyrazy „lub umorzonych";

5) w art. 16 w ust. 1 po wyrazach „innym osobom" dodaje się wyrazy „fizycznym i prawnym oraz jednostkom organizacyjnym nie mającym osobowości prawnej";

6) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Za przychody z kapitałów pieniężnych uważa się:

1) odsetki od pożyczek,

2) odsetki od wkładów oszczędnościowych i środków na rachunkach bankowych, z wyjątkiem utrzymywanych w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą,

3) odsetki (dyskonto) od obligacji i innych papierów wartościowych,

4) dywidendy i inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, których podstawą uzyskania jest tytuł prawny w postaci udziałów (akcji) stanowiących kapitał osób prawnych, w tym również oprocentowanie udziałów członkowskich z nadwyżki bilansowej (dochodu ogólnego) w spółdzielniach, przychody z tytułu podziału majątku likwidowanej spółki (spółdzielni) oraz wartość dokonanych na rzecz udziałowców i akcjonariuszy nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń, ustaloną według zasad określonych w art. 12 ust. 3 i 3a,

5) przychody z tytułu udziału w dochodach funduszy powierniczych, w tym również z tytułu umorzenia jednostek uczestnictwa w funduszach powierniczych, w części przekraczającej koszt ich nabycia, a jeżeli nabycie nastąpiło w drodze spadku — w części przekraczającej wartość z dnia nabycia spadku,

6) należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, przychody z odpłatnego przeniesienia tytułu własności udziałów w spółkach, akcji oraz innych papierów wartościowych.";

7) w art. 21 w ust. 1:

a) w pkt 5 wyrazy „z obligacji Skarbu Państwa" zastępuje się wyrazami „od papierów wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa i od obligacji emitowanych przez jednostki samorządu terytorialnego",

b) pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11) wartość świadczeń rzeczowych wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz ekwiwalenty za te świadczenia wypłacane zgodnie z przepisami wydanymi przez Radę Ministrów lub właściwego ministra, a także ekwiwalenty pieniężne za pranie odzieży roboczej, za używanie odzieży i obuwia własnego zamiast roboczego,

12) wartość napojów bezalkoholowych oraz posiłków wydawanych pracownikom do spożycia wyłącznie w czasie wykonywania pracy, bez prawa do ekwiwalentu z tego tytułu,"

c) w pkt 16 wyraz „pracowników" skreśla się,

d) pkt 17—19 otrzymują brzmienie:

„17) diety oraz kwoty stanowiące zwrot kosztów, otrzymywane przez osoby wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych i obywatelskich — do wysokości nie przekraczającej miesięcznie trzykrotnego najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,

18) dodatek za rozłąkę wypłacany pracownikom czasowo przeniesionym — do wysokości diet za czas podróży służbowej pracowników, określonych w odrębnych ustawach lub przepisach wydanych przez właściwego ministra,

19) wartość świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu:

a) zakwaterowania pracowników w hotelach pracowniczych oraz kwaterach prywatnych wynajmowanych na cele zbiorowego zakwaterowania,

b) udostępnienia lokalu mieszkalnego pracownikom, w przypadku zatrudnienia poza miejscem ich stałego zamieszkania — do wysokości nie przekraczającej miesięcznie trzykrotnego najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,"

e) w pkt 22 na końcu dodaje się wyrazy „obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych; zwolnienie ma zastosowanie, jeżeli przebieg pojazdu, z wyłączeniem wypłat ryczałtu pieniężnego, jest udokumentowany zgodnie z art. 23 ust. 5",

f) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) dochód uzyskany przez podatnika ze sprzedaży świadectwa udziałowego wydanego sprzedającemu zgodnie z przepisami o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji,"

g) pkt 44 otrzymuje brzmienie:

„44) przychody członków Ochotniczych Straży Pożarnych, uzyskane z tytułu uczestnictwa w szkoleniach, akcjach ratowniczych i akcjach związanych z likwidowaniem klęsk żywiołowych,"

h) w pkt 45 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 46—51 w brzmieniu:

„46) przychody pochodzące z międzypaństwowych instytucji finansowych lub ze środków przyznanych przez rządy obcych państw na podstawie umów zawartych z tymi instytucjami lub państwami przez Radę Ministrów, właściwego ministra lub agencje rządowe oraz odsetki od tych przychodów lub środków lokowanych na bankowych rachunkach terminowych,

47) przychody z tytułu dotacji z budżetu państwa na dofinansowanie kosztów zadań w zakresie postępu biologicznego w produkcji roślinnej i zwierzęcej,

48) dotacje, subwencje i dopłaty otrzymane z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przez zakłady pracy chronionej na podstawie przepisów o zatrudnianiu i rehabilitacji osób niepełnosprawnych,

49) kwoty wypłacone osobom wymienionym w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 86, poz. 433 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496) z tytułu:

a) ekwiwalentu pieniężnego w zamian za rezygnację z kwatery,

b) świadczenia finansowego na pokrycie kosztów najmu lokalu mieszkalnego, do wysokości określonej w pkt 19 lit. b),

50) przychody otrzymane w związku:

a) ze zwrotem udziałów lub wkładów w spółdzielni albo wkładów w spółce,

b) z umorzeniem udziałów lub akcji w spółce mającej osobowość prawną

— w części stanowiącej koszt nabycia, a jeżeli nabycie nastąpiło w drodze spadku lub darowizny — do wysokości wartości z dnia nabycia spadku lub darowizny,

51) przychody otrzymane z tytułu zwrotu dopłat wniesionych uprzednio, zgodnie z odrębnymi przepisami, do spółki mającej osobowość prawną — do wysokości wniesionych dopłat.";

8) w art. 22:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister Finansów, w drodze rozporządzenia, określi:

1) składniki majątkowe uznawane za środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, sposób ustalania ich wartości początkowej, szczegółowe zasady i stawki amortyzacji, a także tryb i terminy aktualizacji wyceny środków trwałych,

2) szczegółowe zasady i tryb:

a) zaliczania składników majątkowych do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych, a także zmniejszania kosztów uzyskania przychodów, w przypadku gdy składniki te, ze względu na przewidywany okres używania, nie zostały uprzednio zaliczone do tych środków albo wartości,

b) naliczania odsetek za okres, w którym składniki majątkowe określone w lit. a) nie były zaliczone do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych,

3) szczegółowe zasady ewidencjonowania środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przez podatników nie obowiązanych do prowadzenia ksiąg rachunkowych.",

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" wskaźniki przeliczeniowe i określa sposób ich stosowania w aktualizacji wyceny wartości środków trwałych.",

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Kosztem uzyskania przychodów są odpisy z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisy amortyzacyjne) dokonywane wyłącznie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 7.",

d) w ust. 9 skreśla się pkt 3a,

e) w ust. 11 po wyrazie „Jeżeli" dodaje się wyraz „roczne",

f) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Do przychodów, o których mowa w art. 14 i 14a, nie mają zastosowania koszty uzyskania przychodów określone w ust. 9 pkt 3.";

9) w art. 23:

a) w ust. 1:

— w pkt 4 po wyrazach „samochodu osobowego" dodaje się wyrazy „lub innego samochodu o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów",

— w pkt 12 skreśla się wyrazy „oraz podatku od sprzedaży akcji w publicznym obrocie",

— w pkt 22 przecinek na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „nie są jednak kosztem uzyskania przychodów rezerwy utworzone zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. Nr 121, poz. 591), inne niż określone jako taki koszt w niniejszej ustawie,"

— w pkt 30 na końcu dodaje się wyrazy „z wyjątkiem składek na rzecz organizacji pracodawców do wysokości określonej przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia",

— w pkt 36 na końcu dodaje się wyrazy „obowiązujących w przedsiębiorstwach państwowych,"

— w pkt 37 po wyrazach „Fundusz Pracy" dodaje się wyrazy „i inne fundusze celowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw —",

— w pkt 46 po wyrazach „samochodu osobowego" dodaje się wyrazy „lub innego samocho-

du o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów", a po wyrazach „właściwego ministra" dodaje się przecinek i wyrazy „obowiązującej w przedsiębiorstwach państwowych",

— w pkt 47 po wyrazach „samochodu osobowego" dodaje się wyrazy „lub innego samochodu o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów",

— w pkt 52 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 53—57 w brzmieniu:

„53) wartości akcji lub udziałów w spółce albo wkładów w spółdzielni, objętych lub nabytych w zamian za wkład niepieniężny; w razie zbycia tych udziałów lub akcji albo wkładów, kosztem ich nabycia, ustalonym na dzień objęcia lub nabycia udziałów lub akcji albo wkładów, są zaktualizowane, zgodnie z odrębnymi przepisami, wydatki na nabycie albo wytworzenie lub ulepszenie składników majątku stanowiących wkład niepieniężny, pomniejszone o odpisy amortyzacyjne dokonane przed wniesieniem wkładu, zaliczone do kosztów uzyskania przychodów,

54) strat (kosztów) powstałych w wyniku utraty dokonanych przedpłat (zaliczek, zadatków) w związku z niewykonaniem umowy,

55) nie wypłaconych należności z tytułów określonych w art. 41 ust. 1,

56) wydatków (kosztów) związanych z przychodami wolnymi (zwolnionymi) od podatku dochodowego,

57) składek opłaconych przez pracodawcę z tytułu zawartych lub odnowionych umów ubezpieczenia na rzecz pracowników, z wyjątkiem umów dotyczących ryzyka grup 1, 3 i 5 działu I oraz grup 1 i 2 działu II, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 1996 r. Nr 11, poz. 62), jeżeli uprawnionym do otrzymania świadczenia nie jest pracodawca i umowa ubezpieczenia, w okresie pięciu lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ją zawarto lub odnowiono, wyklucza:

a) wypłatę kwoty stanowiącej wartość odstąpienia od umowy,

b) możliwość zaciągania zobowiązań pod zastaw praw wynikających z umowy,

c) wypłatę z tytułu dożycia wieku oznaczonego w umowie.",

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za wierzytelności, o których mowa w ust. 1 pkt 20, uważa się te wierzytelności, których nieściągalność została udokumentowana:

1) postanowieniem o nieściągalności, uznanym przez wierzyciela jako odpowiadające stanowi faktycznemu, wydanym przez właściwy organ postępowania egzekucyjnego, albo

2) postanowieniem sądu o:

a) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości, gdy majątek masy nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, lub

b) umorzeniu postępowania upadłościowego, gdy zachodzi okoliczność, o której mowa w lit. a), lub

c) ukończeniu postępowania upadłościowego, albo

3) protokołem sporządzonym przez podatnika, stwierdzającym, że przewidywane koszty procesowe związane z dochodzeniem wierzytelności byłyby wyższe od jej kwoty — jeżeli uprzednio na tę wierzytelność utworzono rezerwę uznawaną za koszt uzyskania przychodu.",

c) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Nieściągalność wierzytelności, w przypadku określonym w ust. 1 pkt 21, uznaje się za uprawdopodobnioną, w szczególności gdy:

1) dłużnik został wykreślony z ewidencji działalności gospodarczej, postawiony w stan likwidacji lub została ogłoszona jego upadłość albo

2) na wniosek dłużnika wszczęte zostało postępowanie ugodowe w rozumieniu przepisów o restrukturyzacji finansowej przedsiębiorstw i banków lub postępowanie układowe w rozumieniu przepisów o postępowaniu układowym, albo

3) wierzytelność została zasądzona prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego, albo

4) wierzytelność jest kwestionowana przez dłużnika, na drodze powództwa sądowego.

4. Ilekroć w ust. 1 jest mowa o stawce za jeden kilometr przebiegu pojazdu, rozumie się przez to stawkę określoną dla samochodów osobowych, uwzględniającą odpowiednio pojemność silnika.

5. Przebieg pojazdu, o którym mowa w ust. 1 pkt 36, powinien być, z wyłączeniem ryczałtu pieniężnego, udokumentowany w ewidencji przebiegu pojazdu prowadzonej przez pracownika według obowiązującego wzoru, potwierdzonej przez podatnika na koniec każdego miesiąca. W razie braku tej ewidencji wydatki ponoszone przez podatnika na rzecz pracowników z tytułu używania przez nich samochodów na potrzeby podatnika nie stanowią kosztu uzyskania przychodów.";

10) w art. 24:

a) w ust. 1 wyrazy „bilans i rachunek wyników" zastępuje się wyrazami „sprawozdanie finansowe",

b) w ust. 3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:
„Nie ustala się dochodu na dzień likwidacji, jeżeli w wyniku zmiany formy prawnej lub połączenia przedsiębiorstw wartość składników majątku objętych remanentem została wniesiona w formie wkładu lub aportu do nowo powstałego lub istniejącego podmiotu gospodarczego albo gdy nastąpiła całkowita lub częściowa zmiana branży.",

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Dochodem z udziału w zyskach osób prawnych jest dochód faktycznie uzyskany z tego udziału, w tym także: wartość majątku otrzymanego w związku z likwidacją osoby prawnej, dochód przeznaczony na podwyższenie kapitału zakładowego lub akcyjnego, a w spółdzielniach — dochód przeznaczony na podwyższenie funduszu udziałowego oraz dochód stanowiący równowartość kwot przekazanych na ten kapitał (fundusz) z innych kapitałów (funduszy) osoby prawnej.";

11) art. 25 otrzymuje brzmienie:
„Art. 25. 1. Jeżeli:
1) podatnik mający siedzibę (zarząd) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „podmiotem krajowym", bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu lub kontroli albo posiada udział w kapitale przedsiębiorstwa położonego za granicą, albo
2) osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania albo siedzibę (zarząd) za granicą, zwana dalej „podmiotem zagranicznym", bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu lub kontroli albo posiada udział w kapitale podmiotu krajowego, albo
3) te same osoby prawne lub fizyczne równocześnie, bezpośrednio lub pośrednio, biorą udział w zarządzaniu lub kontroli albo posiadają udział w kapitale podmiotu krajowego i podmiotu zagranicznego

— i jeżeli w wyniku takich powiązań zostaną ustalone lub narzucone warunki różniące się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne podmioty, i w wyniku tego podmiot nie wykazuje dochodów albo wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymienione powiązania nie istniały — dochody danego podmiotu oraz należny podatek określa się bez uwzględnienia warunków wynikających z tych powiązań.

2. Dochody, o których mowa w ust. 1, określa się, w drodze oszacowania, stosując następujące metody:
1) porównywalnej ceny niekontrolowanej,
2) ceny odprzedaży,
3) rozsądnej marży („koszt plus").

3. Jeżeli nie jest możliwe zastosowanie metod wymienionych w ust. 2, stosuje się metody zysku transakcyjnego.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio, gdy podmiot krajowy:
1) wykorzystuje swój związek z innym podmiotem krajowym, któremu przysługują ulgi w podatku dochodowym, albo
2) pozostaje w związku gospodarczym z innym podmiotem krajowym i na rzecz tego podmiotu wykonuje świadczenie na warunkach korzystniejszych, odbiegających od ogólnie stosowanych w czasie i miejscu wykonywania świadczenia

— i w wyniku tego nie wykazuje dochodów lub wykazuje dochody niższe od tych, jakich należałoby oczekiwać, gdyby wymieniony związek nie istniał lub gdyby wymienione świadczenie nie zostało wykonane.

5. Związek, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, ma miejsce, gdy między podmiotami lub osobami pełniącymi w nich funkcje zarządzające, nadzorcze albo kontrolne istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym, majątkowym lub wynikające ze stosunku pracy. Związek ten ma miejsce także, gdy którakolwiek z wymienionych osób łączy funkcje zarządzające, nadzorcze lub kontrolne w podmiotach, o których mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Przez pojęcie powiązań rodzinnych, o których mowa w ust. 5, rozumie się małżeństwo oraz pokrewieństwo lub powinowactwo do drugiego stopnia.

7. Przez pojęcie powiązań kapitałowych, o których mowa w ust. 5, rozumie się sytuację, w której jedna z osób lub jeden z kontrahentów posiada lub dysponuje, bezpośrednio lub pośrednio, prawem głosu wynoszącym co najmniej 5% wszystkich praw głosu.

8. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb określania dochodów w drodze oszacowania, według metod wymienionych w ust. 2 i 3.";

12) art. 26 otrzymuje brzmienie:
„Art. 26. 1. Podstawę obliczenia podatku, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 3 i art. 28—30, stanowi dochód ustalony zgodnie z art. 9, art. 24 ust. 1 i 2 oraz ust. 4—7 lub art. 25, po odliczeniu kwot:
1) rent i innych trwałych ciężarów opartych na tytule prawnym, nie stanowiących kosztów uzyskania przycho-

dów, oraz alimentów, z wyjątkiem alimentów na rzecz dzieci, w wysokości ustalonej w wyroku alimentacyjnym,

2) składek na ubezpieczenie społeczne podatnika i osób z nim współpracujących, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów,

3) składek na rzecz organizacji, do których przynależność podatnika jest obowiązkowa, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów,

4) dokonanych w roku podatkowym zwrotów nienależnie pobranych emerytur i rent oraz zasiłków z ubezpieczenia społecznego, w kwotach uwzględniających podatek dochodowy, jeżeli nie zostały one potrącone przez organ rentowy,

5) dokonanych w roku podatkowym zwrotów nienależnie pobranych świadczeń, które uprzednio zwiększyły dochód podlegający opodatkowaniu, w kwotach uwzględniających pobrany podatek dochodowy, jeżeli zwroty te nie zostały potrącone przez płatnika,

6) wydatków na cele rehabilitacyjne, ponoszonych przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne,

7) o które, zgodnie z prawem górniczym, została obniżona podstawowa opłata eksploatacyjna za wydobywanie kopalin,

8) wydatków poniesionych w roku podatkowym na budowę własnego lub stanowiącego współwłasność budynku mieszkalnego wielorodzinnego, z przeznaczeniem znajdujących się w nim co najmniej pięciu lokali mieszkalnych na wynajem, oraz wydatków na zakup działki pod budowę tego budynku. Za lokale przeznaczone na wynajem nie uważa się lokali mieszkalnych wynajętych osobom, które w stosunku do właściciela lub chociażby do jednego ze współwłaścicieli zaliczone są do I grupy podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn,

9) darowizn:

a) na cele naukowe, naukowo-techniczne, oświatowe, oświatowo-wychowawcze, kulturalne, kultury fizycznej i sportu, ochrony zdrowia i pomocy społecznej, rehabilitacji zawodowej i społecznej inwalidów, a także wspierania inicjatyw społecznych w zakresie budowy dróg i sieci telekomunikacyjnej na wsi oraz zaopatrzenia wsi w wodę — łącznie do wysokości nie przekraczającej 15% dochodu,

b) na cele kultu religijnego i na działalność charytatywno-opiekuńczą, bezpieczeństwa publicznego, obrony narodowej, ochrony środowiska, dobroczynne, a także na cele związane z budownictwem mieszkaniowym dla samorządu terytorialnego i na budowę strażnic jednostek ochrony przeciwpożarowej, w rozumieniu przepisów o ochronie przeciwpożarowej, oraz ich wyposażenie i utrzymywanie — łącznie do wysokości nie przekraczającej 10% dochodu.

2. Ogólna kwota odliczeń z tytułu wydatków faktycznie poniesionych na cele określone w ust. 1 pkt 8 w okresie obowiązywania ustawy nie może przekroczyć kwoty stanowiącej iloczyn 70 m^2 powierzchni użytkowej i wskaźnika przeliczeniowego 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalonego dla celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za III kwartał roku poprzedzającego rok podatkowy, i liczby mieszkań przeznaczonych na wynajem osobom nie zaliczonym do I grupy podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 8.

3. W przypadku budowy budynku wielorodzinnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 8, stanowiącego współwłasność, kwotę odliczeń przysługującą każdemu ze współwłaścicieli w ogólnej kwocie odliczeń, o której mowa w ust. 2, ustala się proporcjonalnie do udziału we współwłasności; w razie braku dowodu określającego wysokość udziałów współwłaścicieli przyjmuje się, że udziały we współwłasności są równe.

4. Wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 8, nie znajdujące pokrycia w rocznym dochodzie podatnika, podlegają odliczeniu od dochodów osiągniętych w następnych latach, aż do całkowitego ich odliczenia w granicach określonych w ust. 2 i 3.

5. Łączna kwota odliczeń z tytułów określonych w ust. 1 pkt 9 nie może przekroczyć 15% dochodu lub przychodu opodatkowanego zryczałtowanym podatkiem dochodowym na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 6, z tym że odliczeniu nie podlegają darowizny poniesione na rzecz:

1) osób fizycznych,

2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, prowadzących działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami.

6. Jeżeli przedmiotem darowizny są towary lub usługi opodatkowane podatkiem od towarów i usług, za kwotę darowizny uważa się wartość towaru lub usługi, uwzględniającą należny podatek od towarów i usług.

7. Wysokość wydatków na cele określone w ust. 1 ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie, z tym że odliczenie wydatków na cele określone w ust. 1 pkt 8, z wyjątkiem wydatków na zakup działki, może być dokonane, jeżeli wydatki te zostały udokumentowane fakturami (rachunkami uproszczonymi) wystawionymi wyłącznie przez podatnika podatku od towarów i usług nie korzystającego ze zwolnienia od tego podatku albo dowodem odprawy celnej. W przypadku budowy budynku wielorodzinnego stanowiącego współwłasność, wysokość poniesionych wydatków przypadającą na poszczególnych współwłaścicieli ustala się proporcjonalnie do ich udziału we współwłasności; w razie braku dowodu określającego wysokość udziałów przyjmuje się, że wydatki są równe.

8. Odliczeniu podlegają wydatki na cele określone w ust. 1 pkt 8, jeżeli dotyczą budynków mieszkalnych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, i wydatki te nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiejkolwiek formie.

9. Kwota odliczeń, o której mowa w ust. 2 i 3, dotyczy wydatków poniesionych na cele określone w ust. 1 pkt 8, łącznie przez oboje małżonków. Przepis art. 27a ust. 8 stosuje się odpowiednio.

10. Jeżeli przed upływem dziesięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym otrzymano decyzję właściwego organu o pozwoleniu na użytkowanie budynku lub lokalu, w związku z budową którego dokonano odliczeń na podstawie ust. 1 pkt 8:

1) nastąpiło zbycie budynku, lokalu mieszkalnego, udziału we współwłasności lub

2) wynajęto budynek albo lokal mieszkalny osobom, które w stosunku do właściciela lub chociażby do jednego ze współwłaścicieli zaliczone są do I grupy podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od spadków i darowizn, lub

3) dokonano zmiany przeznaczenia budynku lub lokalu z mieszkalnego na użytkowy albo przeznaczono budynek lub lokal mieszkalny na potrzeby właściciela lub współwłaściciela

— podatnik jest obowiązany wykazać w zeznaniu i doliczyć do dochodów roku podatkowego, w którym zaistniały te okoliczności, uprzednio odliczone kwoty w części przypadającej na ten budynek lub lokal. Kwoty doliczone do dochodu zwiększa się o 10% za każdy rok kalendarzowy brakujący do upływu okresu, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym.

11. Przy obliczaniu liczby lat brakujących do upływu okresu dziesięcioletniego wlicza się rok, w którym nastąpiły zdarzenia wymienione w ust. 10 pkt 1—3.

12. W razie wystąpienia zdarzeń, o których mowa w ust. 10 pkt 1—3, przed otrzymaniem decyzji o pozwoleniu na użytkowanie budynku lub lokalu, z którymi były związane odliczenia, podatnik jest obowiązany zwiększyć dochód o kwotę odliczoną od dochodu w części przypadającej na budynek lub lokale.

13. Odliczeń wymienionych w ust. 1, z zastrzeżeniem art. 30 ust. 4, nie dokonuje się od dochodów (przychodów) opodatkowanych w sposób zryczałtowany.

14. Minister Finansów, w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, określi rodzaje wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 6, oraz szczegółowe zasady i warunki odliczania ich od dochodu.";

13) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. 1. Od podstawy opodatkowania, obliczonej zgodnie z art. 26 ust. 1, odlicza się:

1) w roku podatkowym — wydatki na cele określone w ust. 3, zwane dalej „wydatkami inwestycyjnymi", oraz

2) w następnym roku podatkowym — z zastrzeżeniem ust. 20 pkt 2, kwotę stanowiącą połowę wydatków inwestycyjnych odliczonych od podstawy opodatkowania w poprzednim roku podatkowym, zwaną dalej „premią inwestycyjną".

2. Prawo do odliczeń przysługuje osobom fizycznym, których dochody są ustalane na podstawie ksiąg i opodatkowane przy zastosowaniu skali podatkowej, o której mowa w art. 27:
   1) prowadzącym działalność, wymienioną w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4, we własnym imieniu i na własny rachunek,
   2) osobom fizycznym będącym wspólnikami spółek nie mających osobowości prawnej, prowadzących działalność wymienioną w pkt 1, którzy ponieśli wydatki inwestycyjne; w razie braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że udziały wspólników w poniesionym wydatku są równe.
3. Odliczeniu od podstawy opodatkowania podlegają faktycznie poniesione wydatki na:
   1) zakup i montaż maszyn lub urządzeń zaliczonych, zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, do grupy 3—6 i 8,
   2) zakup, budowę, a także na rozbudowę będących własnością podatnika budynków i lokali stanowiących odrębną nieruchomość w tych budynkach oraz budowli zaliczonych, zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego, do grupy 1 podgrupa 10—13, podgrupa 15 rodzaj 151 i 152 w zakresie budynków aptek, podgrupa 16 rodzaj 166 i 168, podgrupa 18 rodzaj 180 i 182—185 oraz do grupy 2 podgrupa 20—23 i 25—27,
   3) zakup środków transportu, z wyjątkiem samochodów osobowych oraz innych samochodów o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kilogramów,
   4) zakup od Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa, z wyjątkiem wydatków na zakup innych niż grunty składników majątku, od których zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 7 nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych,
   5) zakup praw majątkowych uznawanych za wartości niematerialne i prawne, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych uznawanych za koszt uzyskania przychodów — z wyjątkiem wartości niematerialnych i prawnych związanych z wiedzą w dziedzinie przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (know-how),
   6) spłatę, określonej w umowie o podobnym charakterze do umowy najmu lub dzierżawy, wartości środków trwałych, o których mowa w pkt 1—4, jeżeli środki te zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 14 ust. 5 zaliczane są do składników majątku najemcy, dzierżawcy albo używającego,
   7) wytworzenie we własnym zakresie i na własny użytek środków trwałych wymienionych w pkt 1 i 2,
   8) zakup wykonanych na zamówienie środków trwałych wymienionych w pkt 1 i 2.
4. Za wydatki inwestycyjne podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania uznaje się wydatki faktycznie poniesione w roku podatkowym, nie zwrócone podatnikowi w jakiejkolwiek formie, pomniejszone o naliczony podatek od towarów i usług oraz o podatek akcyzowy — jeżeli podatki te podlegają odliczeniu od należnego podatku od towarów i usług.
5. W przypadku zakupu składników majątku wymienionych w ust. 3 pkt 1—5, za wydatki inwestycyjne, o których mowa w ust. 4, uznaje się wydatki poniesione w roku podatkowym, w którym, z zastrzeżeniem ust. 7, ma miejsce przeniesienie własności tych składników majątku.
6. Faktycznie poniesione wydatki inwestycyjne, podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania, obejmują:
   1) w razie zakupu — określoną w umowie cenę sprzedaży zapłaconą sprzedawcy oraz wydatki na montaż maszyn i urządzeń, o których mowa w ust. 3 pkt 1,
   2) w razie wytworzenia we własnym zakresie środków trwałych wymienionych w ust. 3 pkt 1 — kwoty zapłacone za zużyte do wytworzenia rzeczowe składniki majątku oraz za wykorzystane usługi obce,
   3) w razie zakupu środków trwałych wymienionych w ust. 3 pkt 2, wykonanych na zamówienie — cenę określoną w umowie sprzedaży lub kwotę zapłaconą za zamówione usługi,
   4) w razie przyjęcia środków trwałych do odpłatnego korzystania na podstawie umowy o podobnym charakterze do umowy najmu lub dzierżawy — kwotę stanowiącą spłatę wartości tych środków określonej w umowie.
7. W przypadku:
   1) dokonania przedpłat (zadatków) na poczet wydatków określonych w ust. 3 pkt 1—5 oraz pkt 7 i 8, uznaje się je za wydatki inwestycyjne w roku podatko-

wym, w którym następuje przeniesienie własności składników majątkowych wymienionych w tych przepisach,

2) zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3 pkt 6, za wydatki inwestycyjne podlegające odliczeniu w danym roku podatkowym uznaje się wydatki związane ze spłatą wartości składników majątkowych, poniesione w tym samym roku,

3) zawarcia w roku podatkowym umowy, w której termin zapłaty ceny przypada w roku następującym po roku podatkowym, w którym rzecz lub prawo zostały wydane — wydatki związane z zapłatą ceny odlicza się od podstawy opodatkowania w roku faktycznego ich poniesienia.

8. Odliczenia wydatków inwestycyjnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1—8, dokonane w roku podatkowym traktuje się w tym roku na równi z odpisami z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (odpisami amortyzacyjnymi), z tym że:

1) odliczenia te nie zmniejszają podstawy do ustalania odpisów amortyzacyjnych według zasad określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 7,

2) odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 3 pkt 1—5 oraz pkt 7 i 8, dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu oddania ich do używania, nie wcześniej jednak niż od pierwszego dnia miesiąca następującego po roku podatkowym, w którym dokonano odliczenia,

3) w przypadku odliczeń wydatków inwestycyjnych, o których mowa w ust. 3 pkt 6, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środki trwałe oddano do używania,

4) w przypadku odliczeń wydatków inwestycyjnych poniesionych przed rozpoczęciem działalności albo w roku rozpoczęcia działalności, odpisów amortyzacyjnych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca roku następującego po roku, w którym środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne oddano do używania,

5) odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w pkt 2—4, dokonuje się do końca tego miesiąca, w którym następuje zrównanie wysokości sumy odpisów amortyzacyjnych oraz kwoty dokonanych odliczeń z ich wartością początkową, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 22 ust. 7,

6) suma odpisów amortyzacyjnych oraz kwoty dokonanych odliczeń nie może przekroczyć wartości początkowej nabytych lub wytworzonych we własnym zakresie lub na zamówienie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

9. Wydatki inwestycyjne mogą być odliczone od podstawy opodatkowania, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

1) w okresie faktycznego poniesienia tych wydatków podatnik nie korzysta z ulg, odliczeń lub zwolnień na podstawie przepisów wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 28 pkt 1,

2) w roku poprzedzającym rok podatkowy, w którym dokonywane są odliczenia, podatnik osiągnął, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11, wskaźnik udziału dochodu ustalonego zgodnie z art. 24 ust. 1, 2 i 4 w przychodach ustalonych zgodnie z art. 14 i 15 — w wysokości nie niższej niż:

a) 3% z działalności w zakresie: przetwórstwa rolnego, budownictwa (w tym mieszkaniowego) i produkcji materiałów budowlanych, żeglugi i rybołówstwa, turystyki i wypoczynku, albo w zakresie produkcji i sprzedaży towarów objętych urzędowymi cenami lub marżami,

b) 6% z pozostałych rodzajów działalności,

3) jeżeli podatnik prowadzi różnorodną działalność i przychody z działalności wymienionej w pkt 2 lit. a) w ogólnej kwocie przychodów stanowią co najmniej 60% — wymagany udział dochodu w przychodach uprawniający do odliczeń wydatków inwestycyjnych nie może być niższy niż 3%,

4) przed każdorazowym odliczeniem wydatków inwestycyjnych, dokonywanym w trakcie roku podatkowego i w rocznym rozliczeniu podatku za rok podatkowy, u podatnika nie występują zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczające odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym podatku) odpowiednio 3% kwoty należnych składek i należnego podatku; w przypadku podatku od towarów i usług zaległości nie mogą przekroczyć 3% kwoty podatku należnego. Udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat (należnego podatku od towarów i usług) za rok podatkowy (okres

rozliczeniowy), którego dotyczy zaległość,

5) wydatki inwestycyjne zostały udokumentowane w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie ust. 28 pkt 4.

10. Podatnik, który rozpoczął działalność w roku podatkowym, może odliczyć poniesione w tym roku wydatki inwestycyjne od podstawy opodatkowania za ten rok i rok po nim następujący, jeżeli odrębnie w każdym z tych lat osiągnie wskaźnik udziału dochodu w przychodach odpowiednio w wysokości określonej w ust. 9 pkt 2; gdy w którymkolwiek z tych lat wymagany wskaźnik nie zostanie osiągnięty, nie jest możliwe dokonanie odliczeń za ten rok.

11. Uzyskanie wskaźników, o których mowa w ust. 9 pkt 2, nie jest wymagane u podatników:

1) którzy rozpoczęli działalność w roku podatkowym i do końca tego roku oraz przed rozpoczęciem działalności ponieśli wydatki inwestycyjne w wysokości nie niższej niż równowartość 2.000.000 ECU, przeliczone na złote przy zastosowaniu średniego kursu waluty, ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, z dnia faktycznego dokonania wydatku; wydatki te można odliczać od podstawy opodatkowania za rok podatkowy, w którym rozpoczęto działalność, oraz w trzech kolejno po sobie następujących latach podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, w którym rozpoczęli działalność,

2) u których za rok podatkowy udział przychodów z eksportu przekracza 50% ogólnej kwoty przychodów lub przychody z eksportu w roku podatkowym, w którym podatnik nabył prawo do odliczeń, przekraczają równowartość 8.000.000 ECU przeliczoną na złote przy zastosowaniu średniego kursu waluty z dnia uzyskania należnego przychodu, ogłaszanego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego,

3) którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż maszyn lub urządzeń, wymienionych w ust. 3 pkt 1, związanych z wdrożeniem licencji, patentów oraz wyników krajowych prac naukowych i badawczo-rozwojowych,

4) osiągających poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przychody ze sprzedaży produktów połowów i przetworów rybnych (SWW: 234) na rzecz osób zagranicznych w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż maszyn lub urządzeń wymienionych w ust. 3 pkt 1 — jeżeli udział przychodów z tej sprzedaży przekracza 50% ogólnej kwoty przychodów w roku podatkowym i sprzedaż ta została udokumentowana: konosamentem, świadectwem pochodzenia, rachunkiem oraz wyciągiem bankowym potwierdzającym wpływ zagranicznych środków płatniczych zgodnie z przepisami prawa dewizowego,

5) którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż maszyn lub urządzeń, wymienionych w ust. 3 pkt 1, oraz na zakup, budowę, przebudowę, rozbudowę lub odbudowę budynków i budowli będących własnością podatnika, zaliczonych zgodnie z Klasyfikacją rodzajową środków trwałych Głównego Urzędu Statystycznego do grupy 1 podgrupa 10 i 13 oraz do grupy 2 podgrupa 20—23, jeżeli te maszyny, urządzenia, budynki i budowle są związane z wdrażaniem systemu produkcji środków farmaceutycznych lub materiałów medycznych, spełniającego warunki niezbędne do uzyskania koncesji na ich wytwarzanie, zgodne z wymaganiami przyjętymi przez organizacje międzynarodowe, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem,

6) którzy ponieśli wydatki inwestycyjne na zakup i montaż aparatury kontrolno-pomiarowej, niezbędnej do wdrażania systemu jakości zgodnego z normami ISO serii 9000, potwierdzonego certyfikatem wydanym na podstawie odrębnych przepisów.

12. Za dzień rozpoczęcia działalności uważa się datę wystawienia pierwszej faktury (rachunku) po dokonaniu, zgodnie z odrębnymi przepisami, wpisu do właściwego rejestru (ewidencji).

13. Kwota wydatków inwestycyjnych odliczonych od podstawy opodatkowania nie może przekroczyć:

1) 40% dochodu ze źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 — gdy wydatki zostały poniesione na cele wymienione w ust. 11 pkt 2—6, lub

2) 20% dochodu, o którym mowa w pkt 1 — w pozostałych przypadkach.

14. Od 1998 r. kwota wydatków inwestycyjnych odliczonych od podstawy opodatkowania nie może przekroczyć:

1) 30% dochodu ze źródeł, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4 — gdy wydatki zostały poniesione na cele wymienione w ust. 11 pkt 2–6, lub

2) 15% dochodu, o którym mowa w pkt 1, w pozostałych przypadkach.

15. Łączna kwota odliczeń wydatków inwestycyjnych od podstawy opodatkowania nie może za rok podatkowy przekroczyć:

1) w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 40% dochodu ze źródeł wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4,

2) w okresie od dnia 1 stycznia 1998 r. — 30% dochodu, o którym mowa w pkt 1.

16. Nie odliczone wydatki inwestycyjne, uznane zgodnie z ust. 5 i 7 za poniesione w danym roku podatkowym, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 10 i ust. 11 pkt 1, nie mogą być odliczone od podstawy opodatkowania w latach następnych.

17. Nie mogą być odliczone od podstawy opodatkowania wydatki inwestycyjne faktycznie poniesione po upływie okresu korzystania z ulg, odliczeń lub zwolnień przysługujących na podstawie przepisów wymienionych w wykazie, o którym mowa w ust. 28 pkt 1, jeżeli zobowiązania związane z tymi wydatkami zostały zaciągnięte przez podatnika w okresie korzystania z tych ulg, odliczeń lub zwolnień.

18. Premia inwestycyjna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1997 r. — 20% dochodu ze źródeł wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4.

19. Premia inwestycyjna, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć od dnia 1 stycznia 1998 r. — 15% dochodu ze źródeł wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 3 i 4.

20. Premia inwestycyjna:

1) może być wykorzystana, jeżeli podatnik spełni warunki określone w ust. 9 pkt 1 i 4,

2) nie przysługuje w przypadku poniesienia wydatków inwestycyjnych na:

a) zakup środków trwałych, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5 oraz pkt 7 i 8, jeżeli środki te zostały przez podatnika oddane do odpłatnego korzystania i, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 14 ust. 5, zaliczone są do składników majątku najemcy, dzierżawcy albo używającego,

b) zakup gruntów,

c) spłatę wartości gruntów, jeżeli grunty te, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 14 ust. 5, zaliczane są do składników majątku najemcy, dzierżawcy albo używającego.

21. Odliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w rozliczeniu podatku za rok podatkowy, w którym podatnik nabył prawo do odliczeń, nie później jednak niż do dnia złożenia, zgodnie z art. 45, zeznania o wysokości dochodu uzyskanego za ten rok; odliczeń można również dokonywać zaliczkowo w trakcie roku podatkowego.

22. Podatnicy tracą prawo do odliczeń, o których mowa w ust. 1, jeżeli przed upływem trzech lat od końca roku podatkowego, w którym skorzystali, a w przypadkach określonych w ust. 10 i w ust. 11 pkt 1 — w którym zakończyli korzystanie z odliczeń:

1) wystąpią u nich za poszczególne lata zaległości we wpłatach składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochody budżetu państwa, przekraczające odrębnie z każdego tytułu (w tym odrębnie w każdym z podatków) 3% kwot należnych za te lata; w przypadku podatku od towarów i usług zaległości we wpłatach nie mogą przekroczyć 3% kwoty podatku należnego; przepis ust. 9 pkt 4 ostatnie zdanie stosuje się odpowiednio, albo

2) przeniosą w jakiejkolwiek formie własność składników majątkowych, z którymi związane były odliczenia od podstawy opodatkowania, albo

3) ustały okoliczności do zaliczania środków trwałych przyjętych do odpłatnego korzystania na podstawie umów o podobnym charakterze do umów najmu lub dzierżawy do składników majątku podatnika, w rozumieniu przepisów, o których mowa w ust. 3 pkt 6, albo

4) zawiadomią urząd skarbowy o likwidacji działalności gospodarczej lub zostanie ogłoszona ich upadłość, albo

5) otrzymają zwrot wydatków inwestycyjnych w jakiejkolwiek formie; w tym przypadku kwotę odliczeń zmniejsza się proporcjonalnie do udziału kwoty zwróconych wydatków w ich ogólnej kwocie.

23. Podatnicy, o których mowa w ust. 11 pkt 5, tracą prawo do odliczeń, jeżeli przed upływem pięciu lat od końca roku, w którym z nich skorzystali, nie uzyskają koncesji Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej na wytwarzanie środków farmaceutycznych lub materiałów medycznych albo ją utracą.

24. Podatnicy, o których mowa w ust. 11 pkt 6, tracą prawo do odliczeń, jeżeli przed upływem trzech lat od końca roku, w którym z nich skorzystali, nie uzyskają stosownego certyfikatu albo go utracą.

25. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 22–24, podatnicy są obowiązani do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, do których utracili prawo, a w razie

poniesienia straty — do jej zmniejszenia o tę kwotę w rozliczeniu podatku (zaliczki) za miesiąc, w którym utracili prawo do odliczeń, a gdy utrata prawa wystąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego — we wstępnym rocznym rozliczeniu podatku.

26. W rozliczeniu, o którym mowa w ust. 25, uwzględnia się odpowiednio kwotę odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, ustalonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 7, nie uznaną za koszt uzyskania przychodów w związku z odliczeniem wydatków inwestycyjnych od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.
27. Przepisy ust. 22–25 stosuje się również do premii inwestycyjnej.
28. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:
    1) wykaz przepisów, o których mowa w ust. 9 pkt 1,
    2) warunki rezygnacji przez podatnika z niektórych ulg, odliczeń lub zwolnień wymienionych w przepisach, o których mowa w ust. 9 pkt 1 — w celu nabycia prawa do odliczania wydatków inwestycyjnych na podstawie ust. 1–27,
    3) zakres działalności: eksport towarów i usług, przetwórstwo rolne, budownictwo (w tym mieszkaniowe) i produkcja materiałów budowlanych, żegluga i rybołówstwo oraz turystyka i wypoczynek,
    4) wymagany sposób udokumentowania wydatków inwestycyjnych.
29. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, wprowadzi odliczenia wydatków inwestycyjnych od podstawy opodatkowania oraz określi zasady i warunki tych odliczeń w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym oraz województwach lub rejonach administracyjnych (gminach) określonych jako zagrożone recesją i degradacją społeczną w odrębnych przepisach.";

14) w art. 27:
    a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
    „1. Podatek dochodowy, z zastrzeżeniem art. 28, 29, 30 i 44 ust. 4, pobiera się od podstawy jego obliczenia według następującej skali:

Podstawa obliczenia podatku w złotych ponad	do	Podatek wynosi
	20.868	20% podstawy obliczenia minus kwota 278 zł 20 gr
20.868	41.736	3.895 zł 40 gr + 32% nadwyżki ponad 20.868 zł
41.736		10.573 zł 16 gr + 44% nadwyżki ponad 41.736 zł

    b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
    „1a. Od 1998 r. stawki podatku dochodowego 20%, 32% i 44% określone w skali podatkowej, o której mowa w ust. 1, zastępuje się odpowiednio stawkami 19%, 30% i 40%.",
    c) w ust. 3 wyrazy „1996" zastępuje się wyrazami „1998";

15) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:
    „Art. 27a. 1. Podatek dochodowy od osób, o których mowa w art. 3 ust. 1, obliczony zgodnie z art. 27, zmniejsza się na zasadach określonych w ust. 2–17, jeżeli w roku podatkowym podatnik:
    1) poniósł wydatki na własne potrzeby mieszkaniowe, przeznaczone na:
        a) zakup gruntu lub odpłatne przeniesienie prawa wieczystego użytkowania gruntu pod budowę budynku mieszkalnego,
        b) budowę budynku mieszkalnego,
        c) wkład budowlany lub mieszkaniowy do spółdzielni mieszkaniowej; w razie przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, za wydatki poniesione na wkład budowlany uznaje się wydatki stanowiące nadwyżkę ponad kwotę wkładu mieszkaniowego zaliczonego przez spółdzielnię na wkład budowlany,
        d) zakup nowo wybudowanego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego w takim budynku od gminy albo od osoby, która wybudowała ten budynek w wykonywaniu działalności gospodarczej,
        e) nadbudowę lub rozbudowę budynku na cele mieszkalne,
        f) przebudowę strychu, suszarni albo przystosowanie innego pomieszczenia na cele mieszkalne oraz wykończenie lokalu mieszkalnego w nowo wybudowanym budynku mieszkalnym, do dnia zasiedlenia tego lokalu,
        g) remont i modernizację budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego zajmowanego na podstawie tytułu prawnego oraz wpłaty na wyodrębniony fundusz remontowy wspólnoty mieszkaniowej, utworzonej na podstawie odrębnych przepisów,
    2) systematycznie gromadził oszczędności wyłącznie na jednym rachunku oszczędnościowo-kredytowym i w jednym banku prowadzącym kasę mieszkaniową, według zasad określonych w odrębnych przepisach,
    3) poniósł wydatki na:
        a) dojazd dzieci własnych i przysposobionych do podstawowych, za-

wodowych i średnich szkół publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, położonych poza miejscowością stałego lub czasowego zamieszkania dzieci,

b) zakup przyrządów i pomocy naukowych, programów komputerowych oraz wydawnictw fachowych bezpośrednio związanych z wykonywanym zawodem i wykonywaną pracą,

c) odpłatne kształcenie dzieci własnych i przysposobionych w podstawowych, zawodowych i średnich szkołach niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych,

d) odpłatne świadczenia zdrowotne, wymienione w przepisach o zakładach opieki zdrowotnej — udzielane przez niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, działające na zasadach określonych w tych przepisach, a także przez lekarzy i lekarzy dentystów, prowadzących praktykę indywidualną zgodnie z przepisami o zawodzie lekarza lub o wykonywaniu praktyki dentystycznej — na rzecz podatnika, a także na rzecz jego małżonka oraz dzieci własnych i przysposobionych, jeżeli małżonek lub dzieci nie uzyskały w roku podatkowym dochodów, z wyjątkiem dochodów zwolnionych (wolnych) od podatku dochodowego,

e) odpłatne dokształcanie i doskonalenie zawodowe podatnika,

f) odpłatne kształcenie w szkołach wyższych, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym.

2. Podstawę określenia przysługującej kwoty odliczeń od podatku z tytułu wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b)–f) oraz w pkt 2, ustala się na podstawie kwoty stanowiącej iloczyn 70 m^2 powierzchni użytkowej i wskaźnika przeliczeniowego 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalonego do celów obliczenia premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za III kwartał roku poprzedzającego rok podatkowy.

3. Kwota, o którą zmniejsza się podatek, nie może przekroczyć:

1) za rok podatkowy:

a) 19% wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b)–f),

b) 30% wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie więcej jednak niż 6% kwoty, o której mowa w ust. 2,

c) 19% poniesionych wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a),

d) 19% poniesionych wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b), nie więcej jednak niż 19% kwoty stanowiącej trzykrotność najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,

e) 19% poniesionych wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c), nie więcej jednak niż 3% dochodu stanowiącego górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, obowiązującej w roku podatkowym, na każde dziecko,

f) 19% poniesionych wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. d), nie więcej jednak niż 1% kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej obowiązującej w roku podatkowym,

g) 19% poniesionych wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. e), jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, nie więcej jednak niż 19% kwoty stanowiącej trzykrotność najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy,

h) 19% poniesionych wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. f), nie więcej jednak niż kwota najniższego wynagrodzenia pracowników, określonego w odrębnych przepisach, za grudzień roku poprzedzającego rok podatkowy

— z tym że w okresie obowiązywania ustawy łączne odliczenia z tytułu wydatków, o których mowa w lit. a) i b), nie mogą przekroczyć 19% kwoty, o której mowa w ust. 2,

2) w okresie obowiązywania ustawy w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a) — 19% wydatkowanej kwoty, nie wyższej jednak niż 19% kwoty stanowiącej iloczyn powierzchni 350 m^2 i ceny nabycia 1 m^2 gruntu lub określonej w umowie wartości odpłatnie przenoszonego prawa wieczystego użytkowania gruntu,

3) w każdym okresie trzech kolejnych lat, poczynając od dnia 1 stycznia 1997 r. — w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit g) — 19%

kwoty poniesionych wydatków, nie więcej jednak niż:

a) 3% kwoty, o której mowa w ust. 2, obowiązującej w pierwszym roku każdego okresu trzyletniego — jeżeli wydatki dotyczą budynków mieszkalnych lub wpłat na wyodrębniony fundusz remontowy wspólnoty mieszkaniowej,

b) 2,5% kwoty, o której mowa w ust. 2, obowiązującej w pierwszym roku każdego okresu trzyletniego — jeżeli wydatki dotyczą lokali mieszkalnych

— z tym że w razie zbiegu uprawnień do odliczeń z tytułu wydatków, o których mowa w lit. a) i b), łączna kwota odliczeń nie może przekroczyć kwoty limitu określonego w lit. a).

4. Jeżeli podatnik dokonując remontu lub modernizacji budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego ponosi wydatki na remont lub modernizację instalacji gazowej, urządzeń eksplozymetrycznych lub urządzeń gazowych i w związku z tymi wydatkami przekroczy limity odliczeń określone w ust. 3 pkt 3, wysokość odliczeń podwyższa się o 0,5% kwoty, o której mowa w ust. 2.

5. Zmniejszenie podatku w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, może być dokonane, jeżeli suma wydatków poniesionych w roku podatkowym wynosi co najmniej 0,3% kwoty, o której mowa w ust. 2, obowiązującej w pierwszym roku każdego okresu trzyletniego.

6. Wysokość wydatków na cele określone w ust. 1 ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie, z tym że:

1) wydatki na cele wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. b) i d)–g), pkt 3 lit. b), z wyjątkiem wydatków na zakup wydawnictw fachowych, ustala się na podstawie faktury lub rachunku, wystawionych wyłącznie przez podatnika podatku od towarów i usług, nie korzystającego ze zwolnienia od tego podatku, lub dowodu odprawy celnej, a w przypadku wpłat na wyodrębniony fundusz remontowy wspólnoty mieszkaniowej — na podstawie dowodu tej wpłaty,

2) wydatki na cele wymienione w ust. 1 pkt 3 lit. a) ustala się na podstawie imiennych biletów okresowych na dojazdy środkami transportu autobusowego, kolejowego lub promowego,

3) wydatki na cele określone w ust. 1 pkt 3 lit. d) ustala się na podstawie faktury lub rachunku, wystawionych przez zakład lub lekarza, o których mowa w tym przepisie, zawierających między innymi imię, nazwisko i adres osoby korzystającej ze świadczenia zdrowotnego, tj. podatnika, jego małżonka lub dziecka.

7. Odliczenia stosuje się, jeżeli:

1) wydatki na cele określone w ust. 1 pkt 1 dotyczą gruntu, budynków mieszkalnych lub lokali mieszkalnych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiejkolwiek formie, chyba że zwrócone wydatki zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu,

2) wydatki na cele określone w ust. 1 pkt 3 lit. b) zostały poniesione przez podatników osiągających przychody określone w art. 12 ust. 1 i ust. 6.

8. Wysokość odliczeń od podatku, określona w ust. 3 pkt 1 lit. a)–c) i e) oraz pkt 2 i 3, dotyczy łącznie obojga małżonków. Jeżeli małżonkowie:

1) podlegają odrębnemu opodatkowaniu — odliczeń dokonuje się zgodnie z wnioskami zawartymi w zeznaniach rocznych bądź od podatku każdego z małżonków, w proporcji wskazanej we wniosku, bądź od podatku jednego z małżonków,

2) przed zawarciem związku małżeńskiego, w okresie obowiązywania ustawy, korzystali z odliczeń od podatku na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, o kwotę dokonanych odliczeń zmniejsza się kwoty odliczeń określone w ust. 3 pkt 1 lit. a) i b) oraz pkt 2 i 3,

3) w czasie trwania związku małżeńskiego korzystali, w okresie obowiązywania ustawy, z odliczeń od podatku na cele określone w ust. 1 pkt 1 i 2, a następnie związek małżeński ustał — przysługująca każdemu z nich kwota odliczenia podlega zmniejszeniu o kwotę odliczeń dokonanych w czasie trwania związku małżeńskiego, w wysokości po 50% tych odliczeń, jeżeli byli opodatkowani łącznie, a jeżeli byli opodatkowani odrębnie — w wysokości odliczenia dokonanego przez każdego z nich.

9. Wysokość odliczeń od podatku określona w ust. 3 pkt 1 lit. f) obejmuje wydatki poniesione na świadczenia

udzielone na rzecz podatnika, jego małżonka oraz dzieci własnych i przysposobionych, jeżeli małżonek lub dzieci nie uzyskały w roku podatkowym dochodów, z wyjątkiem dochodów zwolnionych (wolnych) od podatku dochodowego. Jeżeli każdy z małżonków osiąga dochody podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym, limit odliczeń, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. f), przysługuje odrębnie każdemu z małżonków. W ramach limitu przysługującego małżonkom wydatki poniesione na rzecz dzieci własnych i przysposobionych odlicza się od podatku jednego z małżonków lub od podatku obojga, w proporcji określonej przez nich w zeznaniach rocznych.

10. Prawo do odliczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. f), przysługuje podatnikowi, na którego utrzymaniu pozostaje osoba kształcąca się, o ile osoba ta nie ukończyła 25 roku życia i nie uzyskuje dochodów, z wyjątkiem dochodów zwolnionych od podatku dochodowego, a podatnikowi kształcącemu się w szkole wyższej — o ile nie ukończył 35 roku życia.
11. Wysokość odliczeń od podatku, określona w ust. 3 pkt 1 lit. h), w przypadku ponoszenia wydatków na kształcenie dziecka własnego lub przysposobionego, przysługuje łącznie obojgu rodzicom. Zasadę wyrażoną w ostatnim zdaniu ust. 9 stosuje się odpowiednio.
12. Jeżeli podatnik korzystał z odliczeń wymienionych w ust. 1 pkt 2, a oszczędności zgromadzone w banku prowadzącym kasę mieszkaniową wydatkował zgodnie z celami systematycznego oszczędzania na tym rachunku, kwoty określone w ust. 3 pkt 1 lit. a), pkt 2 i 3 oraz w ust. 4 pomniejsza się o kwoty odliczeń dokonanych z tego tytułu.
13. Jeżeli podatnik skorzystał z odliczeń od dochodu (przychodu) lub podatku z tytułu wydatków poniesionych na cele określone w ust. 1 pkt 1 i 2, a następnie:
    1) wycofał ze spółdzielni wniesiony wkład,
    2) w całości zmienił przeznaczenie lokalu lub budynku mieszkalnego na użytkowy,
    3) po roku, w którym dokonano odliczeń, otrzymał zwrot odliczonych wydatków, z wyjątkiem gdy zwrócone kwoty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu,
    4) wycofał oszczędności z kasy mieszkaniowej, z wyjątkiem gdy wycofana kwota, została wydatkowana zgodnie z celami systematycznego oszczędzania na rachunku prowadzonym przez tę kasę,
    5) przeniósł uprawnienia do rachunku oszczędnościowo-kredytowego na rzecz osób trzecich, z wyjątkiem dzieci własnych lub przysposobionych

    — do dochodu (przychodu) lub podatku należnego za rok, w którym zaistniały te okoliczności, dolicza się odpowiednio kwoty poprzednio odliczone z tych tytułów.
14. W razie przeniesienia uprawnień do rachunku oszczędnościowo-kredytowego na rzecz dzieci własnych lub przysposobionych, do rozliczenia kwoty odliczeń przysługujących tym dzieciom przepisy ust. 12 stosuje się odpowiednio.
15. Kwota odliczeń od podatku, ustalona zgodnie z ust. 3 pkt 1 lit. a) i b), pkt 2 i 3 oraz ust. 4, przekraczająca kwotę podatku obliczonego zgodnie z art. 27, podlega odliczeniu od podatku obliczonego za lata następne, aż do całkowitego jej odliczenia.
16. Odliczeń od podatku z tytułu wydatków na cele, o których mowa w ust. 1, nie dokonuje się od zryczałtowanego podatku dochodowego, z zastrzeżeniem art. 30 ust. 4.
17. Kwotę przysługujących odliczeń od podatku na cele określone w ust. 1 pkt 1 pomniejsza się:
    1) o 10% wydatków poniesionych na te cele, pokrytych przychodami zwolnionymi z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 32 lit. a) i b),
    2) o 20% kwoty ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 49 lit. a).
18. Minister Finansów ogłasza, do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" wysokość kwoty, o której mowa w ust. 2 i w art. 26 ust. 2.
19. Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, o których mowa w ust. 3 pkt 3 i w ust. 4.
20. Minister Edukacji Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Finansów, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje przyrządów i pomocy naukowych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b).

21. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. e), oraz zasady i warunki odliczania ich od podatku.";

16) w art. 29 w ust. 1 po wyrazach „oraz z" dodaje się wyraz „odsetek,";

17) w art. 30:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odliczyć od przychodów wydatki określone w art. 26 ust. 1 oraz od zryczałtowanego podatku dochodowego wydatki określone w art. 27a ust. 1; w przypadku dokonywania odliczeń stosuje się odpowiednio przepisy art. 26 ust. 2–12 i art. 27a ust. 2–17.",

b) w ust. 6 w pkt 1 po wyrazach „zakres podmiotowy," dodaje się wyrazy „jak również określić";

18) w art. 32:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 wyrazy „21%" zastępuje się wyrazami „20%",

— w pkt 2 wyrazy „33%" zastępuje się wyrazami „32%",

— w pkt 3 wyrazy „45%" zastępuje się wyrazami „44%",

b) w ust. 1a:

— w pkt 1 wyrazy „21%" zastępuje się wyrazami „20%",

— w pkt 2 wyrazy „21 i 33%" zastępuje się odpowiednio wyrazami „20% i 32%",

c) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Od 1998 r. zaliczki w wysokości 20%, 32% i 44% dochodu, o których mowa w ust. 1 i 1a, wynoszą odpowiednio 19%, 30% i 40% dochodu.",

d) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie otrzymuje świadczeń pieniężnych od organu zatrudnienia,";

19) w art. 33:

a) w ust. 2 wyrazy „w art. 32 ust. 1–1c" zastępuje się wyrazami „w art. 32 ust. 1–1d",

b) w ust. 4 po wyrazach „za ten rok" dodaje się przecinek i wyrazy „ zgodnie z ust. 3";

20) w art. 34:

a) w ust. 2 wyrazy „art. 32 ust. 1–1c" zastępuje się wyrazami „art. 32 ust. 1–1d",

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zaliczka, o której mowa w ust. 1, od zasiłków z ubezpieczenia społecznego wypłaconych bezpośrednio przez organ rentowy wynosi 20% kwoty zasiłków, a od 1998 r. 19% kwoty zasiłków.",

c) w ust. 7:

— w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 26 ust. 1 pkt 4 i 7" zastępuje się wyrazami „art. 26 ust. 1 pkt 3 i 4",

— w pkt 2 wyrazy „art. 32 ust. 1–1c" zastępuje się wyrazami „art. 32 ust. 1a–1c",

d) w ust. 9:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie korzysta z odliczeń, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, 2 i 5–9 oraz w art. 27a,"

— w ostatnim zdaniu wyraz „ustalającą" zastępuje się wyrazem „określającą";

21) w art. 35:

a) w ust. 1:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organy zatrudnienia — od świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy oraz z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,"

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) spółdzielnie — od oprocentowania wkładów pieniężnych członków spółdzielni, zaliczonego w ciężar kosztów spółdzielni,"

— dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) oddziały Wojskowej Agencji Mieszkaniowej — od wypłacanych żołnierzom świadczeń pieniężnych wynikających z przepisów ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.",

b) w ust. 3 wyrazy „art. 32 ust. 1–1c" zastępuje się wyrazami „art. 32 ust. 1–1d",

c) w ust. 4 skreśla się pkt 1,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zaliczkę od przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, pobiera się w wysokości 20% przychodu, pomniejszoną o kwotę obliczoną zgodnie z art. 32 ust. 3.",

e) dodaje się ust. 6–8 w brzmieniu:

„6. Zaliczkę od przychodów, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, pobiera się w wysokości 20% przychodu.

7. Oddziały Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, dokonujące wypłaty świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 6, związanych z pozostawaniem w stosunku służbowym, obowiązane są w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonały wypłaty świadczeń, przekazać informację według ustalonego wzoru podatnikowi oraz zatrudniającemu go pracodawcy.

8. Zaliczki, o których mowa w ust. 5 i 6, od 1998 r. wynoszą 19% przychodu.";

22) w art. 37:

a) w ust. 1:

— w zdaniu pierwszym wyrazy „pkt 1, 2 i 4" zastępuje się wyrazami „pkt 1, 2, 4 i 5",

— w pkt 1 po lit. b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) świadczeń pieniężnych wynikających z przepisów o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, pozostających w związku ze stosunkiem służbowym u płatnika,"

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie korzysta z odliczeń, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6–9 oraz w art. 27a,"

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przy dokonywaniu rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w ust. 1, płatnik, na wniosek podatnika:

1) przy ustalaniu dochodu uwzględnia koszty, o których mowa w art. 22 ust. 11,

2) odlicza od dochodu:

a) wydatki na cele określone w art. 26 ust. 1 pkt 3 — do wysokości wynikającej z przedstawionych przez podatnika dokumentów stwierdzających poniesienie tych wydatków,

b) zwrócone płatnikowi świadczenia, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 5 — jeżeli nie zostały one potrącone od dochodu przy poborze zaliczek.",

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku uzyskania w ciągu roku podatkowego przez pracownika, członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, o którym mowa w ust. 1, dochodu z tytułu:

1) zasiłków z ubezpieczenia społecznego, wypłaconych bezpośrednio przez organ rentowy w związku z zatrudnieniem u płatnika — płatnik przy dokonywaniu rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest uwzględnić uzyskany przez pracownika (członka) dochód z tytułu zasiłków oraz pobrane przez organ rentowy zaliczki na podatek w wysokości wynikającej z otrzymanej, zgodnie z art. 34 ust. 5, informacji tego organu,

2) świadczeń pieniężnych wynikających z przepisów ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, wypłacanych przez oddziały Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w związku ze stosunkiem służbowym u płatnika — płatnik przy dokonywaniu rocznego obliczenia podatku, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest uwzględnić uzyskane przez pracownika dochody z tytułu świadczenia pieniężnego oraz pobrane przez oddział Wojskowej Agencji Mieszkaniowej zaliczki na podatek w wysokości wynikającej z otrzymanej zgodnie z art. 35 ust. 7 informacji tego oddziału.";

23) w art. 38:

a) w ust. 1 po wyrazach „z tytułów określonych w art. 31" skreśla się wyrazy „ust. 1",

b) w ust. 2 po wyrazach „art. 12" dodaje się wyrazy „oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, wypłacanych przez te zakłady, a także różnicę podatku, o której mowa w ust. 3";

24) w art. 41:

a) skreśla się ust. 3,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Banki prowadzące kasy mieszkaniowe są obowiązane pobierać, jako płatnicy, zaliczki na podatek dochodowy w przypadkach, o których mowa w art. 27a ust. 13 pkt 4 i 5, w wysokości 20% wycofanej kwoty, nie wyższej jednak od 20% kwoty określonej zgodnie z art. 27a ust. 2, chyba że osoba wycofująca oszczędności złoży oświadczenie, że wycofane oszczędności nie były odliczone od podatku osoby wycofującej ani od podatku rodziców, albo że wycofane oszczędności zostaną wydatkowane zgodnie z celami systematycznego oszczędzania na rachunku prowadzonym przez kasę mieszkaniową.",

c) w ust. 5a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W latach 1995–1997 spółdzielnie nie pobierają zryczałtowanego podatku dochodowego według zasad określonych w ust. 5; spółdzielnie pobierają jednak zryczałtowany podatek, w razie zwrotu kwot przekazanych w tych latach, z dochodu uzyskanego przez spółdzielnie, a przeznaczonego na powiększenie udziałów.";

25) po art. 41a dodaje się art. 41b w brzmieniu:

„Art. 41b. Jeżeli podatnik dokonał zwrotu nienależnie pobranych świadczeń, które uprzednio zwiększyły dochód podlegający opodatkowaniu, przy ustalaniu wysokości podatku (zaliczek) płatnicy, o których mowa w art. 31, 33, 35 i 41, odejmują od dochodu kwotę dokonanych zwrotów, łącznie z pobranym podatkiem (zaliczką).";

26) w art. 42 w ust. 3 wyrazy „w art. 41 ust. 1 i ust. 3" zastępuje się wyrazami „w art. 41 ust. 1 i 3a";

27) w art. 44:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 2,

b) w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „art. 26 i 27" zastępuje się wyrazami „art. 26, 26a i 27",

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podatnicy uzyskujący dochody z działalności, o której mowa w art. 13 pkt 2 i 8, jeżeli otrzymują te dochody bez pośrednictwa płatników, są obowiązani wpłacać zaliczki miesięczne w wysokości 20% dochodu za miesiące, w których uzyskali ten dochód, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za grudzień — w terminie złożenia zeznania podatkowego. W terminach płatności zaliczek podatnicy

są obowiązani składać urzędom skarbowym deklaracje, według ustalonego wzoru, o wysokości dochodu uzyskanego w danym miesiącu.",

d) w ust. 6 po wyrazach „Zaliczki miesięczne" dodaje się przecinek i wyrazy „od przychodów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 5,"

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zaliczki miesięczne, od przychodów wymienionych w ust. 1 pkt 3 i 4, za okres od stycznia do listopada uiszcza się w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, a za grudzień — w terminie złożenia zeznania podatkowego. W terminach płatności zaliczek od stycznia do listopada podatnicy są obowiązani składać urzędom skarbowym deklaracje, według ustalonego wzoru, o wysokości dochodu osiągniętego od początku roku.",

f) w ust. 8 wyrazy „21%" zastępuje się wyrazami „20%",

g) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Zaliczki, o których mowa w ust. 8, od 1998 r. wynoszą 19% uzyskanego dochodu.";

28) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Spółdzielnie mieszkaniowe są obowiązane sporządzić za rok kalendarzowy, w dwóch egzemplarzach, według ustalonego wzoru, imienne informacje o wysokości wycofanego wkładu budowlanego lub mieszkaniowego i przesłać je, w terminie do dnia 28 lutego roku następującego po roku podatkowym:

1) osobom, które wycofały ze spółdzielni wkład budowlany lub mieszkaniowy wniesiony do spółdzielni od dnia 1 stycznia 1992 r.,

2) urzędowi skarbowemu właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania osoby wycofującej wkład.";

29) w art. 45:

a) w ust. 3 po wyrazach „w art. 24 ust. 3" dodaje się przecinek i wyrazy „z wyjątkiem dochodu z likwidacji działalności gospodarczej, dokonanej w grudniu roku podatkowego,"

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W przypadkach:

1) określonych w art. 27a ust. 13,

2) odliczenia od podatku wydatków poniesionych na zakup gruntu lub odpłatne przeniesienie prawa wieczystego użytkowania gruntu, a następnie zbycia tego gruntu lub prawa

— podatnik jest obowiązany wykazać i doliczyć kwoty uprzednio odliczone do podatku należnego za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności.",

c) w ust. 5 wyrazy „roczny bilans z rachunkiem wyników" zastępuje się wyrazami „sprawozdanie finansowe";

30) w art. 52 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w okresie od dnia 1 stycznia 1993 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. dochody:

a) ze sprzedaży obligacji Skarbu Państwa wyemitowanych po dniu 1 stycznia 1989 r. oraz obligacji wyemitowanych po dniu 1 stycznia 1997 r. przez jednostki samorządu terytorialnego, a także akcji dopuszczonych do obrotu publicznego, nabytych na podstawie publicznej oferty lub na giełdzie papierów wartościowych albo w regulowanym pozagiełdowym wtórnym obrocie publicznym; zwolnienie nie ma zastosowania, jeżeli sprzedaż tych obligacji lub akcji jest przedmiotem działalności gospodarczej,

b) ze sprzedaży na giełdzie papierów wartościowych albo w regulowanym pozagiełdowym wtórnym obrocie publicznym świadectw udziałowych wymienialnych na akcje narodowych funduszy inwestycyjnych, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 1 pkt 41; zwolnienie nie ma zastosowania, jeżeli sprzedaż tych świadectw jest przedmiotem działalności gospodarczej,

c) z tytułu udziału w dochodach funduszy powierniczych, w tym również z tytułu umorzenia jednostek uczestnictwa w funduszach powierniczych,".

Art. 2. 1. Jeżeli podatnik w latach 1992–1996 korzystał, na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 1997 r., z odliczenia od dochodu (przychodu) wydatków poniesionych na budowę budynku mieszkalnego, z przeznaczeniem znajdujących się w nim lokali mieszkalnych na wynajem:

1) zachowuje prawo do odliczania wydatków ponoszonych na ten cel po dniu 1 stycznia 1997 r.,na zasadach określonych w tej ustawie,

2) sprzedaż lub zamiana takiego budynku, jego części lub lokali stanowi źródło przychodów, gdy sprzedaż lub zamiana nastąpiła przed upływem dziesięciu lat licząc od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło wybudowanie.

2. Podatnikom, którzy w zeznaniach za lata 1992–1996 odliczyli od dochodu (przychodu) wydatki na cele określone w następujących przepisach ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą:

1) w art. 27a w ust. 1 pkt 1 lit. a) — kwotę przysługującego odliczenia od podatku, ustaloną zgodnie z art. 27a ust. 3 pkt 2, zmniejsza się o 19% kwoty wydatków odliczonych w latach 1992–1996,

2) w art. 27a w ust. 1 pkt 1 lit. b)–f) oraz w pkt 2 — kwotę przysługującego odliczenia od podatku, ustaloną zgodnie z art. 27a ust. 3 pkt 1 lit. a) i b), zmniejsza się o 19% kwoty wydatków odliczonych w latach 1992–1996.

3. Do kwoty wydatków, o których mowa w ust. 2, odliczonych od dochodu (przychodu) w latach

1992–1996, dolicza się wydatki, które nie znalazły pokrycia w dochodach (przychodach) uzyskanych w tych latach.

4. Podatnikom, którzy w latach 1992–1996 nabyli prawo do odliczenia od dochodu wydatków poniesionych na cele określone w art. 26 ust. 1 pkt 5, 5a i 6 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 1997 r., a wydatki te nie znalazły pokrycia w dochodach osiągniętych w tych latach, przysługuje prawo do odliczenia tych wydatków na zasadach określonych w art. 26 ust. 9 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 1997 r.

5. Zasadę określoną w ust. 4 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy w latach 1994–1996 nabyli prawo do odliczenia poniesionych wydatków od przychodów.

6. Przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio w sytuacjach, o których mowa w art. 27a ust. 8 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Podatnicy, którzy w latach 1995–1996 nabyli prawo do odliczenia od dochodu wydatków na zakup przyrządów i pomocy naukowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 7b ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 1997 r., nie odliczoną, w zeznaniach za lata 1995 i 1996, kwotę wydatków mogą odliczyć na zasadach określonych w art. 26 ust. 5a ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 1997 r.

Art. 3. Przy ustalaniu podstawy obliczenia podatku, zgodnie z art. 26 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podatnik może w latach 1997–1999 odliczyć od dochodu wydatki poniesione na spłatę zadłużenia z tytułu zaciągniętych przez spółdzielnie mieszkaniowe, do dnia 31 maja 1992 r., kredytów na budownictwo mieszkaniowe. Kwota tych odliczeń w każdym roku podatkowym nie może przekroczyć 19% kwoty stanowiącej iloczyn 70 m^2 powierzchni użytkowej i wskaźnika przeliczeniowego 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalanego do celów obliczania premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za III kwartał roku poprzedzającego rok podatkowy. Przepisy art. 26 ust. 4, art. 27a ust. 7, 8, 12 i 14–17, art. 34 ust. 9 pkt 2 i art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w zdaniu pierwszym stosuje się odpowiednio.

Art. 4. Przepis art. 1 pkt 9:

1) w części dotyczącej art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą — ma zastosowanie do odpisów amortyzacyjnych z tytułu zużycia samochodu o dopuszczalnej ładowności nie przekraczającej 500 kg, nabytego albo przyjętego do odpłatnego korzystania i zaliczonego do środków trwałych podatnika — począwszy od dnia 1 stycznia 1997 r.,
2) w części dotyczącej art. 23 ust. 1 pkt 22 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą — ma zastosowanie do rezerw utworzonych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
3) w części dotyczącej art. 23 ust. 1 pkt 57 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą — ma zastosowanie do umów ubezpieczenia zawartych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Podatnicy, którzy przed dniem 1 stycznia 1997 r. ponieśli wydatki inwestycyjne i nabyli prawo do odliczeń zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 26 ust. 13 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują to prawo do czasu wyczerpania — w zakresie i na zasadach określonych w tych przepisach.

2. Do dnia 31 grudnia 1998 r. zachowują moc przepisy wydane na podstawie art. 26 ust. 13 ustawy wymienionej w art. 1, dotyczące odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego przez podatników mających swą siedzibę w rejonach administracyjnych (gminach) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym oraz województwach lub rejonach administracyjnych (gminach) określonych jako zagrożone recesją i degradacją społeczną w odrębnych przepisach. Podatnicy, którzy nabędą prawo do tych odliczeń lub obniżek do dnia 31 grudnia 1998 r., zachowują to prawo do czasu wyczerpania — w zakresie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 6. Z dniem 1 stycznia 1997 r. traci moc art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1994 r. o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 5, poz. 25).

Art. 7. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. Nr 73, poz. 350) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dieta parlamentarna jest wolna od podatku dochodowego od osób fizycznych w granicach określonych w odrębnych przepisach dla diet otrzymywanych z tytułu pełnienia obowiązków obywatelskich i nie może być zajęta w drodze egzekucji."

Art. 8. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r. i ma zastosowanie do opodatkowania dochodów uzyskanych od tego dnia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 8 lit. a), pkt 12 w części dotyczącej art. 26 ust. 14, pkt 14 lit. c) oraz pkt 15 w części dotyczącej art. 27a ust. 18–21 — które wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*